

na předpokladu, že ona užívací práva byla založena uvedenými úředními akty úřadu stav., takže je pak lhotejně, zdali fakticky byla vykonávána.

Stížnost nebrojí tedy proti předpokladům, na nichž nař. rozhodnutí skutečně spočívá, neformulujíc ani námitky, že zvláštní práva st-lovu, odpůrci žal. úřadem přiznaná, nemohla řečeným způsobem býti založena, ani že in concreto založena nebyla. Slušelo proto uvedené výtky stížnosti ponechat stranou, a zamítnouti stížnost, jež dalších námitek neobsahuje, pro bezdůvodnost.

č. 8058.

Samospráva obecní: Ručení obce podle § 37 obec. zřiz. česk. za škody způsobené výtržnostmi nepomíjí zjištěním některých z většího počtu pachatelů.

(Nález ze dne 25. června 1929 č. 5360.)

Prejudikatura: Boh. A 7869/29 a 7871/29.

Věc: Městská obec V. (adv. Dr. Arn. Stranský z Varnsdorfu) proti ministerstvu vnitra (za zúč. stranu adv. Dr. Oskar Schick z Varnsdorfu) o náhradu škody ze zanedbání místní policie.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím byla v pořadu instančním obec V. podle § 37 obec. zřiz. uznána povinnou nahraditi Isidoru K. a j. škodu, jež jim byla způsobena veř. násilím při sročení dne 6. května 1920, s vyloučením oné škody, kterou jim způsobily osoby, odsouzené rozsudky kraj. soudu v Č. z ... pro krádeže předmětů jmenovaným náležejících a v rozsudcích těch uvedených.

Rozhoduje o stížnosti k němu podané, musil se nss především obíratí výtkou nezákonnosti stížností uplatňovanou v tom směru, že v daném případě je ručení obce za škodu způsobenou výtržnostmi podle § 37 obec. zřiz. vyloučeno proto, že zjištění byli pachatelé, ježto při kladném vyřízení této námitky pozbyly by výrok úřadu o zavinění obce i námitky stížnosti proti tomuto výroku vznesené právní relevance. O této námitce uvážil pak nss, opíraje se o sněmovní materialie o této otázce (stenograf. protokol o XXXVII. sezení česk. sněmu II. zasedání dne 28. března 1863, str. 1216-1220), jichž se i stížnost dovolává, toto:

Ze sněmovního jednání o § 37 obec. zřiz. podává se zřejmě, že sleduje toto ustanovení účel, donutiti obec k řádnému plnění povinností, jež jí ukládá konání místní policie, tím, že při zanedbání těchto povinností ukládá jí náhradu škody z tohoto zanedbání vzešlé. Ustanovení, že povinnost náhrady nenastává, byl-li zjištěn pachatel, bylo při tom vykládáno v ten smysl, že, zjistí-li obec pachatele, vyloučí tím jednak podezření, že nezáleželo jí snad na odvrácení veř. násilí, jednak že brání tím účinně opakování se trestních skutků, o něž jde. Bylo tedy vedoucí myšlenkou, že vypátráním pachatele odčiní obec zanedbání povinností aspoň potud, že dodatečně zasáhne tam, kde zaviněně včasného zá-
kroku neučinila. S tohoto hlediska posuzováno, byl by na snadě výklad, že podle § 37 je obec zproštěna povinnosti k náhradě škody jen tehdy, byl-li pachatel obcí samou vypátrán. K takovému výkladu nedává

však doslov zákona dostatečné opory, a nedostačují ani motivy, ve sněmovní debatě vyjádřené, aby takový výklad doslovu zákona mohly podepřít. Přece však je podle toho, co bylo uvedeno, nutno trvati na tom, že zmíněné ustanovení § 37, jež vylučuje povinnost náhrady, byl-li postižen pachatel, může míti podle intence zákona jen ten smysl, že pokládá zavinění obce spočívající v zanedbání preventivních prostředků za odčiněno potud, pokud byl zjednán podklad pro to, aby bylo použito v tom kterém případě prostředků represivních. Je-li však tomu tak, pak je dlužno usuzovati, že zavinění záležející v zanedbání povinností místní policie lze pokládati za dodatečně odčiněné jen v tom rozsahu, v němž bylo umožněno použití prostředků represivních, že však zavinění trvá dále potud, pokud nebylo tímto způsobem odčiněno, a že tedy v tomto rozsahu trvá i povinnost obce k náhradě, z jejího zavinění resultující. Je třeba míti na mysli, že jde vždy o případy, v nichž obec zavinila škodu zanedbáním svých povinností, a bylo by jistě protismyslným, zprostiti ji povinnosti k náhradě škody tím způsobené bez ohledu na rozsah sročení a rozsah škody vždy již tehdy, když by byl vypátrán pouze jediný pachatel.

Poukazuje-li stížnost na to, že podle § 1302 o. z. o., vznikne-li škoda z trestních činů, ručí každý pachatel za celou škodu na místě činu vzniklou, a že tedy je pro postižené dána možnost žádati na odsouzených pachatelích náhradu celé škody jim způsobené, jest zdůrazniti, že podle toho, co bylo uvedeno, jest pro povinnost obce k náhradě škody zcela bez významu okolnost, zda poškození mohou od zjištěného pachatele dosáhnouti náhrady utrpěné škody. Že tomu tak je, vyplývá jasně ze zmíněné sněmovní debaty a zvláště z toho, že návrh, aby uvedené zákonné ustanovení doplněno bylo dodatkem, podle něhož by se vylučovala povinnost k náhradě jen, může-li pachatel platiti pokutu, byl zamítnut.

Nss proto neshledal, že by rozhodnutí žal. úřadu, pokud jím bylo vysloveno, že zjištěním některých pachatelů nepomíjí ručení obce za škody ostatními pachateli způsobené, odporovalo zákonu. — — — —

Stížnost obrací se dále proti tomu, že žal. úřad vzal za prokázáno, že městská stráž se omezila toliko na to, že pozorovala průběh demonstrací nebo doprovázela demonstrující davy, chovajíc se úplně nečinně a že obec neučinila průběhem doby, kdy se drancovalo, nic, aby výtržnostem zabránila, a tvrdí, že policie zakročila ihned, pokud to bylo možno. K této námitce třeba poukázati na to, že závěr, k němuž žal. úřad, pokud jde o chování měst. policie, dospěl, tvoří část skutkové podstaty, z níž žal. úřad vycházel, a že tento úsudek nemůže nss přezkoumati věcně. — — — —

Č. 8059.

Policejní právo trestní: * Trestání rychlé jízdy (§ 46 min. nař. č. 81/1910 ř. z.) v uzavřených osadách je vyloučeno z kompetence politických (policejních) úřadů.

(Nález ze dne 25. června 1929 č. 5513.)

V ě c : Josef G. v M. O. (adv. Dr. Cyril Bušek z Prahy) proti zemské správě politické v Opavě o přestupek předpisů o automobilech.